

Izpod zimskega neba.

Tetka zima.

Beli snežec nad gorami,
mrzli ledek nad vodami,
črni krokar na dobravi, —
vse to zima nam napravi!

Vse utihlo in zaspalo,
le tam v gozdu časih malo
veja počí, sneg otrese,
vran se splaši iznad lese.

Več ne poje drobna ptica,
drobna ptica kukavica,
več ne smeje se poljana,
oj poljana srebrotkana.

In vse spet zaspi počasi:
dolgi dnevi, dolgi časi,
mrzli ledek nad vodami,
beli snežec nad gorami . . .

Bedni Anžek.

Skozi gaj sirotek,
bedni Anžek hodi,
dobri angel varih
za rokô ga vodi.

Ni gazi snežene
in nikjer stezice,
daleč tihe kočé,
daleč so vasice

Pa pred Anžkom zlata
otvoré se vrata, —
in v nebeške dvore
stopi Anžek bore — —

Solnce medli . . .

Gori nad gôro
solnce medli,
biserov tisoč
v polju blesti,
žarkov nešteto
v gozdu gori.

Šel bi čez polje,
bisere bral bi,
šel bi po gozdu,
žarkov iskal bi,
stopil na goro,
zvezde prižgal bi . . .

Sokolov.

